

VEZÉRCIKK

Csernátony Zoltán

főszerkesztő

csz@med.unideb.hu

Az előző – első – számunk kiadása óta egyszerűen feje tetejére állt a világ. És bár folyóiratunk magától értetődően teljesen politikamentes, a politika, és azon belül az egészségpolitika az élet még olyan ártatlan, önzetlen és nemes területeit is nagymértékben befolyásolja és fogja még inkább befolyásolni az elkövetkezőekben, mint a tudományt, ezért úgy érzem, ezt mindenképp meg kell említenem új számunk főszerkesztői megszólításában.

A forráshiány mindenképpen rá fogja nyomni a bélyegét az elkövetkező időszakban a kutatás-fejlesztés minden területére. Ez alól az egészségügyi vonatkozású kutatások sem lehetnek kivételek. Ez volt a köszöntőm pesszimista vonulata.

De van egy optimista nézetem is napjaink történéseinek tudományos vonatkozásaival kapcsolatban. Eljött az idő, hogy elővegyük jobbik eszünket. A forráshiány akár inspirálólag is hathat a kutatásokra. Talán kissé el is kényelmesedtünk az elmúlt évtizedekben. Szaladt a fantáziánk, amit – ha szerencsés környezetben dolgoztunk – követett a pénz pályázatok vagy kollaborációk formájában. Most nehezebb idők jönnek, és talán most ismerszik meg, ki is a valóban innovatív elme.

Az igazi kutatóban, az igazi fejlesztőben az anyagi lehetőségek csökkenése nem hathat gátlólag a fantáziára. Azonban mostantól a fantázia szárnyalását egy újfajta észjárással kell párosítani. Pragmatikusan, szerényen, de belső tudományos késztetésünket maximálisan kielégítve kell tovább haladnunk a cél felé: fejleszteni gyógyítási technikáinkat, vizsgálati módszereinket, bővíteni alapismereteinket és mindez által jobbitani világunkat. Ha pedig egy nap rájövünk, hogy a kényszer költséghatékonyabb, egyszerűbb és eredményesebb irányba vitte végcélunkat, a gyógyítás kiszolgálását, akkor elmondhatjuk, hogy megtaláltuk ebben a nagyon nehéz és zavaros időszakban is szakmai életünk értelmét.

